

Hotel De Koperwiek

In de buurt van Hollebroek, aan een groen weggetje midden in de bossen ligt een klein hotel, De Koperwiek.

Op die maandagmorgen in mei was het er doodstil. Er stonden geen auto's, behalve het oude bestelwagentje van de kok.

De hond Boef lag te slapen op het terras en de dikke poes waste zich op de regenton.

Binnen in de hal stond de eigenaar van het hotel, meneer Pardoes. Hij praatte somber met z'n vrouw.

'Dit wordt te gek,' zei hij. 'Al maanden geen gasten. Zelfs in het weekend geen gasten. Hotel De Koperwiek zal moeten sluiten.'

'Het voorjaar is net begonnen. Het wordt mooi weer, ze komen nog wel,' zei mevrouw Pardoes. 'We moeten alleen bezuinigen.'

'Nóg meer bezuinigen?' riep de baas. 'Hoe dan?'

'Minder personeel.'

'Minder personeel? Mens, we hebben helemaal geen personeel meer. Geen kamermeisje, geen kelner, we doen alles zelf.'

'We hebben de kok,' zei mevrouw Pardoes. 'Hij moet elke maand geld hebben. En hij eet ontzettend veel. En hij heeft z'n dochttertje bij zich. Dat kind eet ook borden vol iedere dag.'

'Wou je de kok wegdoen?' riep haar man verschrikt. 'Wou je Tos ontslaan? En dan? Dan moet jij zelf koken en het enige wat je kunt maken is snijbonen met gehakt en dát nog heel vies! En bovendien: Tos doet ook de

tuin. Ik kan 'm niet ontslaan.'

'Niet ontslaan,' zei z'n vrouw. 'Gewoon minder loon. Ga het 'm maar meteen zeggen.'

De baas zuchtte. 'Nóg minder loon?'

'Ja, er kan nog best wat af.'

'Ga jij het 'm dan zeggen.'

'Nee,' zei ze. 'Dat moet jij doen. Vooruit, doe het. Hij is in de keuken.'

Buiten was de tuin. Een groot gazon en bloeiende perken. Daarachter stonden hoge bomen, kastanjes en beuken vol met zingende lijsters en merels en dáarachter begon het bos, waar de eksters woonden en de roeken.

Aan het eind van de tuin liep een klein meisje. Het was Otje, het dochttertje van de kok. Ze liep met haar hoofd naar beneden want ze was bezig veertjes te zoeken. Ze verzamelde vogelveertjes die ze op zolder bewaarde in een oud kussensloop. Ze had alweer een handjevol, toen ze onder de linde een dood vogeltje zag liggen.

'Een lijster,' zei Otje. 'Ach, arme lijster.'

Ze keek naar boven. Daar, op een tak van de lindeboom zat een levende lijster heel hard te zingen. Otje kende alle vogels in de tuin en deze ook. Het was de lijster Tiet.

'Tsjuuuu-tiet-tiet-tiet-tuuu,' zong hij.

'Kijk 's,' zei Otje. Ze wees naar de dode vogel.

'Ik heb het gezien-tien-tien,' zong de lijster. 'Het is m'n tante. Het hindert niet-tiet-tiet. Het is m'n tante maar.'

Otje vond het erg ongevoelig van Tiet om zo over z'n tante te praten.

'Zal ik haar begraven?' vroeg ze.

'Doe maar wat je niet kan laten tralalaten,' zong Tiet. 'Ik heb een nest en mijn vrouw Bessie legt vanmiddag haar eerste ei!'

Juist toen Otje een mooi plekje had gevonden om de vogeltante te begraven, kwam de hond Boef aanrennen. Hij blafte zenuwachtig en riep: 'Kom gauw! Je vader heeft het weer! Hij smijt met pannen en vorken! Kom gauw, wauw, wauw!'

Otje liet het vogeltje liggen en holde over het gazon.

Haar vader had het weer. Ze wist wat dat betekende. Hij had een driftbui en als hij een driftbui had sloeg hij wild om zich heen en vernielde alles. Ze liep zo hard mogelijk. De dikke poes kwam haar tegemoet. 'Je bent te laat, Otje,' zei ze. 'Je vader heeft een afgekloven kip naar de baas z'n hoofd gegooid. Hij is ontslagen.'

Toen Otje de keukendeur opendeed zag ze haar vader zitten, uitgeput en bleek, met zweetdruppeltjes op z'n voorhoofd. De driftbui was over maar om hem heen lagen gebroken borden en schalen, visgraten, kippenbotjes, slierten bami en nog veel meer.

'Pappa! Je had me nog zó beloofd dat je niet meer driftig zou worden.'

Tos, de kok, veegde z'n voorhoofd af en zuchtte.

'Ik kon het niet helpen,' zei hij. 'Ik was buiten mezelf.'

Otje begon de scherven op te rapen. 'Ben je echt ontslagen?' vroeg ze.

Tos knikte. Hij keek hulpeloos en zielig. Er viel een traan op z'n strikje. 'Ik heb een kip naar z'n hoofd gegooid,' zei hij. 'Ik heb 'm uitgescholden en uitzuiger tegen 'm geroepen. Hij wou me alweer minder loon geven en het was al zo weinig. Nu heeft hij me op

